

زانای به‌ریز و لیکۆله رو دلسۆز دوکتور: محەمەد سەدیق موفتی زاده

۱۳۰۰-۱۳۶۳/۹/۶-ی هه‌تاوی

ناوچه‌ی سنه‌ی کوردستان بی‌گومان یه‌کیکه له‌گه‌وره‌ترین ناوه‌نده‌کانی فه‌ره‌نگ و هونه‌رو ئه‌ده‌بی کوردی که له‌ئامیزی خویدا سه‌تان شاعیر و نوسەر و فه‌یله‌سوڤ و زانای بی‌وینه‌ی په‌روه‌ده‌کرده. لیره‌شدا به‌داخه‌وه‌هه‌روه‌ک هه‌مو ناوچه‌کانی تری کوردستان تائیس‌تا لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی پان و به‌رین که هه‌مو لایه‌ن و سوچ و قوژبنی فه‌ره‌نگه‌که‌مان بگه‌ریته‌وه نه‌کراوه و ئاگاداریمان له‌ژیان و به‌سه‌ر هاتی زانایانی سنه‌وده‌ورو به‌ری زۆر که‌مه. لیره‌دا به‌سه‌ر هاتی زانای به‌ناوبانگ دوکتور محەمەد سەدیق موفتی زاده که به‌قه‌له‌می خو‌ی نوسراوه بو‌تان ده‌گیرینه‌وه.

ناوم محەمەد سەدیق، ناوی بنه‌ماله‌ییم موفتی زاده‌یه له‌سالی ۱۳۰۰ی کوچی هه‌تاوی له‌گوندی "دشه" له‌ناوچه‌ی هه‌ورامانی جوانپۆهاتومه‌ته‌دنیاوه. باوکم مه‌لاعه‌بدو‌للائی "موفتی" کورپی "مه‌لاحمود" کورپی "مه‌لامحه‌مه‌د" کورپی مه‌لا ئه‌حمه‌د-ی‌گه‌وره له‌بنه‌ماله‌ی مه‌لایانی "دشه" یه. دایکم کچی سه‌یید "شه‌هابه‌دین" تالشی و دایکی کچی شیخ "عوسمان" ی ته‌ویله‌بی هه‌ورامانه.

له‌سالانی پیش شه‌ری جیهانی یه‌که‌م باوکم له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌واکانی ئه‌رده‌لانه‌وه ده‌عه‌وت کراوه بو‌شاری "سه‌نه" و بووه به‌موده‌ریسی خوینگه‌ی مزگه‌وتی "دارول ئیحسان" پاش چهن سال له‌روژگاری فه‌رمانه‌وایه‌تی قاجاری یه‌کان‌دا ده‌عه‌وت کراوه بو‌تاران وله‌قه‌بی "مفتی کوردستان" ی پی‌دراوه و گه‌راوه‌ته‌وه بو‌شاری سه‌نه. ته‌مه‌نم شه‌ش سال بووه باوکم له‌شاری سه‌نه کوچی دوابی کردوه دایکیشم پینج سال پاش کوچی دوابی باوکم له‌"دشه" له‌دنیا ده‌رچوووه.

۲- به‌رگی ۲ که‌شکوئی که له‌پوری ئه‌ده‌بی کوردی .

۳- به‌رگی ۳ که‌نجینه‌ی فه‌ره‌نگ و زانست (شه‌پۆل)

۴- دیوانی حاجی قادر کوچی لاپه‌ره‌ی ۱۰۵

خویندنی سهره تاییم له گونده کانی: دشه و خانه گا و شاری سنه دوایی هیناوه. له سالی ۱۳۱۵ی کوچی هه تاوی دهستم کردوه به خویندنی عولومی ئیسلامی و له خزمهتی زانایانی نایینی مهلبهنگهلی شاره زور، مهربوان، موکریان و شارگهلی: پینجوین، سلیمانی، کهرکوک هه ولیر، ره واندز، مههاباد و سنه دهر رسم خویندوه.

ئه وزانایانه که له خزمهتیاندا دهرسم خویندوه ئه مانه: کاکم حاجی مهلا خالیدی موفتی، مهلا سهید عارف، مهلا سألحی "تریفه" سهید بابا ره سوئی "عهبا بهیلی"، له مهلبهندی شاره زور، مهلا باقری بالک، مهلا مهحمودی "دهره تفی" له مهربوان، مهلا عهلی "حه مامیان" مهلا شیخ محهمه دی "بورهان" له موکریان، مهلا عارفی بانهیی، مهلا سهید عهلی له "پینجوین" مهلا مسته فای حاجی مهلا ره سوول، مهلا عهبدو لای بیرویی له سلیمانی، مهلا هزینی شلی خانهیی له کهرکوک، مهلا سألحی دیبه گهیی، مهلا ئه بوبه کر ئه فهندی له هه ولیر، مهلا عهبدو لکه ریم ئه فهندی له ره واندز، مهلا سهدیق سهدقی و مهلا حوسین مهجدی، مهلا حمودی موفتی کاکم له شاری سنه که ئیجازه ی عیلمیم لای ئه و، وه رگرتووه له دواییدا له شاری سلیمانی ماموستایانی هه یه تی زانیاری نایینی ئه وقاف پاش تاقتی کردنه وه ئه و ئیجازه نامه یان بۆم مۆر کردوه وله تارانیش شورای عالی وه زاره تی فهرهنگ ئیجازه نامه ی ئیفتا و تهدریسی بۆم دهر کردوه.

له سالی ۱۳۲۳ له وه زاره تی فهرهنگی ئه و روژگار و ئاموزیش و پروره یی ئیستا بوم به ماموستا و موعه لیم له شارگه لی مههاباد و سنه و خوهره م ئاباد و تاران دهرسم داوه. له سالی ۱۳۴۱ له دانشکه ده ی ئیلاهی یات و مه عاریفی ئیسلامی دانشگاهی تاران ده وره ی لیسانس و دوکتۆریم دوایی پی داوه و له دانشکه ده ی ئه ده بیاتیش داماو ه یه ک خه ریکی عولومی ته ربیه تی و زمانه وانیش بوم، له و ماوه یه شدا له ده بیرستانه کانی شاری تاران دهرسم داوه.

له سالی ۱۳۴۹ بوم به ماموستای زمان و ئه ده بیی کوردی دانشکه ده ی ئه ده بیات و عولومی ئینسانی دانشگاهی تاران، له و ماوه یه دا بیجگه له دهرس دانی زمانی کوردی ئه ده بیاتی فارسی و عهره بېشم تهدریس کردوه.

له سالی ۱۳۵۹ که به هو ی شو رشی فهرهنگی یه وه زانستگای تاران داخرا، بۆ من دهره تی ک بو تا له مال دانیشم و نوسینی ئه وریز مانه کوردی یه م که به ده سته وه بو ته واو بکه م.

له گه‌ل ټه وه شدا خه‌ریکی له سه‌رنوسینی دیوانی مه‌وله‌وی (مه‌عدومی) بوم و ئیستاش هه‌ر خه‌ریکی ټه‌وکاره‌م. "چو‌ن بو خه‌ریکی زمان و ټه‌ده‌بی کوردی بوم"

له سه‌ره‌تای ټاوه زیانمه‌وه خه‌ریک بونی خویندنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی ولّی دوان له مانا‌کانیان له لایه‌ن ټه‌ندامانی بنه‌ماله‌که‌مان و دوستانه‌وه، هانی دام که پیوه‌ندی یه‌کی به‌تین له گه‌ل زمان و ټه‌ده‌بی کوردی دا به‌ینمه‌ده‌س، ټه‌م پیوه‌ندی یه‌ بووه‌ هوی ټه‌وه‌که‌ټه‌و ماوه‌یه‌که‌له کوردستانی عیراقدا ټه‌م خویند زو‌رت‌تر خه‌ریکی زمان و ټه‌ده‌بی کوردی بم، تاله سه‌ره‌تای ده‌ست پی‌کردنی شه‌ری جیهانی دو‌هه‌مدا که سیاسی فه‌رمان‌په‌وایی تورکیا گورا رۆژنامه‌نوسینی کورده‌کانی ټه‌وی بو‌ول‌اتانی ده‌ره‌وه، ئازاد کرا، کا‌کم "محمه‌د میه‌ری به‌گ" که پیش شه‌ری جیهانی یه‌که‌م شه‌هیدی نه‌مر شیخ‌عبدولقادر-ی گه‌یلانی زاده‌ی له شاری ره‌واندزه‌وه له گه‌ل خو‌ی بردبووی بو‌شاری ټه‌سته‌مبول (به‌داخه‌وه‌من هه‌رچاوم پی‌نه‌که‌وت) بو‌یه‌که‌م جار به‌کوردی نامه‌ی بو‌نوسیم وله‌نامه‌که‌یا زو‌ر هه‌لی نابوم که له‌خزمه‌ت کردن به‌زمان و ټه‌ده‌بی کوردی له‌هه‌ر هه‌ل و مه‌رجیکدا کو‌تایی نه‌که‌م ټه‌وه‌لنانی ټه‌وانه‌بو به‌هوی ټه‌وه‌که‌ زو‌رت‌تر له‌جاران خه‌ریکی لیک‌و‌ئینه‌وه له‌زمان و ټه‌ده‌بی کوردی بم.

له‌سالی ۱۳۳۸ دا که له‌لایه‌ن حوکومه‌ته‌وه رۆژنامه‌ی کوردستان له‌تاران ده‌رجو پیشنیاری سه‌رنوسه‌ری ټه‌و رۆژنامه‌یه‌م قه‌بول کرد، چونکه له‌لایه‌که‌وه به‌هه‌لیکی گه‌وره‌م زانی که له‌وریگایه‌وه به‌پی‌توانایی خو‌م خزمه‌ت به‌زمان و ټه‌ده‌ب و میژوی گه‌له‌چه‌وساوه‌که‌مان بکه‌م وله‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه پی‌م‌وابو ده‌رجونی ټه‌و رۆژنامه‌یه‌به‌زمانی کوردی له‌لایه‌ن ده‌وله‌تی ئیترانه‌وه، باوه‌کو مه‌به‌ستیکی ته‌بلیغاتیسی تیدا بویی به‌لام پی‌هاتیکی به‌لگه‌دار بو سه‌باره‌ت به‌هه‌بون (مه‌وجودی یه‌ت) ی‌گه‌لی کورد، زمان و ټه‌ده‌ب و نیشتمانی. له‌و سالانه‌دا که سه‌رنوسه‌ری رۆژنامه‌ی کوردستان بوم گه‌لی مه‌تالیبی ټه‌ده‌بی کوردیم نوسیوه و له‌و رۆژنامه‌یه‌دا له‌چاپ دراوه‌هه‌ندی له‌ومه‌تله‌بانه‌ټه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ن:

۱- کوری مه‌لیک‌غازی چه‌زهره‌تی شیخ‌عوبه‌یدیلا شاهی شه‌مزی (قدس‌سره) که له‌ ۱۸۸۰ی زانی به‌دزی زالمان راه‌په‌ری و مافی ره‌وای خو‌ی و نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌ویست.

۱- کو کردنه وهی نزیکه ی ۲۵۰ پارچه له هونراوه کانی سهید "عه بدوره حیمی مهولهوی" له نیو به یازه ده سنوسه کوه کان و راست کردنه وه یان و کورته لی دوانی له مانای هونراوه کان.

۲- کو کردنه وه و راست کردنه وهی زوربه ی هونراوه کانی "وه لی دیوانه".

۳- کورته لی کوئینه وه یه ک له دیوانی "مه لا په ریشان" وله چاپ دانی هندی له هونراوه کانی.

۴- راست کردنه وه و له سهر نوسینی دیوانی "سهید سألحی کرماشانی".

۵- راست کردنه وهی شیرین و فهرهاد دانراوی مه لا "وه له دخانی گوران".

۶- راست کردنه وهی هندی له هونراوه کانی "که نیزه ک و یازده رزم" که به شیکه له شانامه ی کوردی دانراوی "سهرهنگ ته لماس خانی که نو له بی".

۷- زهنجیره و تاری له باره ی ریزمانی کوردی یه وه له ژیر سه ردپری چون بنوسین و بخوئینه وه".

۸- زهنجیره و تاری له باره ی ژیانی کو مه له که مان وره خنه گرتن له هندی بیرو باوه روره سم ویاسای ناله باری کو مه لایه تی له ژیر سه ردپری "له کو مه لا چون بژین؟".

۹- کو کردنه وه و راست کردنه وهی دیوانی مه لا "حامیدی ئالیجانی" له ناوچه ی ژاوه رو.

۱۰- راست کردنه وهی شه ره قسه ی ئاسمان وزه وی هه لبه سراوی "میرزا عه بدولقادری پاوه بی".

۱۱- راست کردنه وهی جهنگه نامه ی "کوله وعاینه مه ل" هه لبه سراوی "میرزا عه بدولقادری پاوه بی".

۱۲- کو کردنه وه و راست کردنه وهی شوئینه واری شیعر گه لی له شاعیره کانی کورد له ژیر سه ردپری: "له هه ر گولزاری گولی".

۱۳- چهند پارچه هونراوه یه کی نیشتمانی ونه ته وایه تی و عیشقی و چهند ورده چیرۆکی هونراوه به شیوه ی تهنز و توانجی نه ته وایه تی و کو مه لایه تی وه ک "چیرۆکی مام ریوی و په پوسلیمانیه و چیرۆکی فیل و بولبول".

۱۴ - زهنجیره و تاریکی فلهسه فی و سورشتی له ژیر سهردیری "رینگای خوداناسی".

۱۵ - میژولکهای حوکومهت کانی کورد.

۱۶ - راست کردنه وه وله چاپ دانی مناجاتی "خانای قوبادی" به ناوی "حهفت بهند".

ئه وه مه تالییه هه مویان له ژیر عونوانی "م.ص.م" که کورت کراوهی محهمه د سه دیق موفتی زاده یه له ژماره کانی روژنامهی کوردستان که له چوار به شدا بهرگ گراون له ده سدان. روژنامهی کوردستان با وه کوله ژیر چاوه دیری سهختی حوکومه تدا دهرئه چوله گهل ئه وه ش له راسته قینه دا خزمه تیکی گرینگی به زمان و ئه دهب و میژوی گه لی کورد ئه کرد. به لام پاش چوار سال بو ده ولت دهرکوت که له چاپ دانی ئه وه روژنامه یه جگه له زیان بو سیاستی ده ولت سودیکی تیدانیه، ئینجا له بهر ئه وه له سه ره تای به هاری ۱۳۴۲ داروژنامه که داخرا.

جگه له وه کاره ئه دهبی یانه که له روژنامهی کوردستان جی به جیم کردون له سالی ۱۳۳۸ وه تا پاییزی سالی ۱۳۵۸ چهن زنجیره وتاری ئه دهبیم له باره ی ئه دهب و میژوی کوردده وه نویسه وه له رادیوی کوردی ئیران بلاو بونه ته وه و به شیکی زوری ئه وه سهردیرانه بلاو کراونه ته وه: لیک دانه وه ی و ئه یی به سه رهاتی باو باپیرانمان، و ئه و و و ئه وانان، پهندی پیشینیان، راست کردنه وه و له سه ر نویسی دیوانی نالی، شیعی شیوه گورانی کوردی، مه ستوره ی ئه رده لان که بو یه که م جار له نیو به یازه کوئه کان دا به ده ستم هینابو.

گرینگ ترین کاری ماموستا دوکتور مفتی زاده، شی کردنه وه ی شیعه کانی مه وله وی تاوه گوزی یه. بوخوی له پیش و تاریکدا که له سه ر غه زه له کانی مه وله وی نویسه تی ده لی: له سه ره تای ئاوه زیانمه وه جاروبار گویم له هونراوه کانی مه وله وی ئه بو که خزمان و دوستان له کوپ و کومله شیوانه و روژانه دا به بوئه بیکه وه ده یان خوینده وه. جوانی و پاراوی ئه م هونراوانه که م که م سه رنجیان راکیشام و هزم ئه کرد منیش وه کو ئه وان ئه وه هونراوانه م له بهر بن و له مانا و مه زمونی دلرفینیان تی بگه م. ئه م هه زه پالی پیوه نام که روژ بو روژ زورتر له هونراوه کانی مه وله وی بکوئمه وه، له هه ر جیگایه ک ده سنو سیکی کوئ و تازه ی شیعیم چاوپیی

۳۳۰ - شه پۆل

بکه و تبايي ته گه رام که هونراوه کانی مه وله وی له ناو ته و هونراوانه دا بدوزمه وه و به سهر و پي شکاوی بیانخوینمه وه.

به داخه وه ره شه بای مردن موله تی نه دا بهروبوی باغی ته م زانایه مان، به ته واوی دهس که وی و پيش ته واوبونی ته م کاره گرینگه دنیای بی وه فای به جی هیشت و شی کردنه وه دیوانی مه وله وی به ناته واوی به جی ما. دوکتور محمهد سهدیق موفتی زاده له سالی ۱۳۰۰ی هه تاوی له له دایک بوه وه له شه وی سی شه مه ۶/۹/۱۳۶۳ی هه تاوی له شاری تاران وه فاتی کرد و له گوهرستانی وه یسولقه رهنی کرماشاندا به خاک ته سپیر درا.

شيعری: دوکتور صدیق موفتی زاده

له سهر کانیای وی له بیخی داری	دانیشتن خوشه له گهل ناز داری
هیچ خه مت نه بی راز و نیاز که ی	به دل ته ماشای دو چاوی باز که ی.
خوشه یار گرتن خوشه دل داری	خوشه له مهینه ت جهان رزگاری
په ژاره ی ژیان له دل ده رکه ی	رابویری تاوی به بی غه مباری
دل م له ده ردی دوریت غه مباره	بی تو سوماییم تاریک و تاره
بی یادی گوئی جوانی جه مالت	ژیانم له لا وه ک ژاری ماره

□ □ □

ته م ووگه رده لول مله و سهر به رزان زه ردی روخساری گه لای سهر ته رزان

۱- بروانسه کتیی زانایانی کورد ج- ۴ و ۵ په ره ی ۱۳۳ باسی سه یه مه حمودی گوکشن، کوردستانی نوسراوی (شه پۆل).

۲- به داخه وه دوکتور عابید- ی سیراچه دینی له حودودی ۱۴ی مارس ی ۱۹۹۵ی زاینی له ریازی حیجاز وه فاتی کردوه (شه پۆل) ته م شهرحی حاله که به قه له می دوکتور محمهد سهدیق موفتی زاده نوسراوه له کوواری سروه ژماره ی ۷ سالی ۱۳۶۵ په ره ی ۲۹ تا ۲۶ له چاپ دراوه.

چوئی و بی دهنگی هەردان ئیلاخان
و شکای چەمە و شەتاو زاخان
پەشیوی گولزار، ماتی هەواران
کزی وەرکاوان سەردی کووساران
یەگرد نیشانە ی ئامای پایزەن
یا خوچه تەئسیر دوری ئازیزەن!
پایز یانیهای فەسل غەمباران
یا وادە ی سەردی مەیل نازان مەیل نازان
هەور نەو پایز چون دەرە داران
مەوارنو ئەسرین نە روی کووساران
چون من دیوانە و شەیدا و سەرگەردان
مەگیلۆ وە نەرم نەروی سەر هەردان
دیده پەر جەهەرە س جگەر پەر جەخار
پەیشان خاتر دەرۆن تیرە و تار
گاگا جەهەرەت مەنالۆ وەزار
ویل و سەرگەردان نە کاو و کووسار
جەو ساوہ ئازیز من جەیاد بەردەن
وہ هار شادیم خەزانە کەردەن
گەردوہختی پە ی من وادە ی خەزانەن
کالای نەو پایز جەلام هەرزانەن
تەم و گەردە لول دەرۆن پەر دەرد
شوراوہ ی ئەسرین هەناسان سەرد
زەردی روخسار روماتی و بی دهنگی
پەشیوی جەستە و کزی و بی رهنگی

ماتەمی دەرون خەمگینی بی شو

سەرسات پاییزین پەری من بی تو - ۱ -

بەبۆنە ی جیژنی پیروزی نەوروژەو

کوردە! موژدە، باغی رەنجی لاو کانت هاتەبەر

روژێ رزگاری لەژێر هەوری سەمدا کەوتەدەر

جەژنی نەوروژت دەدا موژدە کەوختی شادی یە

بۆنەجاتی نیشتمان تی بکۆشە بی خەتەر

دوژمنت پشتی شکا، جەرگی برابەد خواهی تو

شووهرەتی رەنج و خەباتت روی زەوینی گرتەبەر

گۆل نەخوی کوردە! بەواتە ی پوچ و وادە ی چەورونەرم

دوژمنت بی هیژە ئیستا، تۆدە سووینێ بەسەر

تۆ بە هیژی بازووانی روڵە کانی نیشتمان

بۆبەدس هیئانی مافت سینگی خۆت کەو ک سپەر

قەت نەترسی هەل لەدست بەرنەدە ی، کوردە! دەخیل

کوششی ئەم چەندە سألە ی خۆت نەخەیتە پشتی سەر

نیشتمان چاوەروانی هەلمەتی شیرانەتە

تابە جاری توڵە خاکت دوژمنت کە ی دەر بەدەر

۱ - روژنامە ی کوردستان ژمارە ی ۱۸ - ۲ سەزماوەری ۱۳۳۹ و ۲۳ نوامبری ۱۹۶۰ ی زاینی چاپی تاران.

بابا تاهیر

مە کەرینەم وە (کە ی قوباد) و (کە ی)

نمە دەوئەش بە (ئەصفەهان) و (رە ی)

تاوەرو ی حەشر، وە ی وە یانەم وە ی!

ئیسە سەر ئینە تیغ دە ی سادە ی!

و من الماء کل شیء حی ←

دگبە را گەر شەوی وە یانەم بە ی

لە جەزەیی وە سلت ئە ی مە لە ک شپو

دەور گەردون جە تو ش جیا کەرد!

کەم بە لا فوسەر برینیم تو

با نە بو شون جە لە عیلەت ئاو حە یات

به هاری^۱

جه ژنی نه وورؤزو وادهی به هاره

کاتی سهیرانی ههردو کۆساره

بای شه مال وه نهرم شنوی خوئی بهردا

مژدهی به هاری به دهشت ودهردا

هه وری به هاری دهرون پر خرۆش

وه ک عاشق دلی گهرمی هاته جوۆش

فرمیسکی جوانی خوئی به تاو بهردا

دۆر، وه شینی کرد به دهشت ودهردا

به نالهی خه مین سه دای هه ل هاورد

نه مامان له خه وزستان بیدار کرد

کوردستان بهرگی خال پۆشی

چاو گه وشه، تاوی وه ک نوقره جوۆشی

قه لای کر یلهی به فری کو یستانی

بنای باش وه ستای به نای زستانی

له نالهی هه ورو تریشقهی به هار

له رزی له سهردا، روخی و هاته خوار

لیزه مهی باران تاوی دا له سه ر

به فری هه لمالی، خستی ودایه بهر

له سه ر داهینای کردی به هه رهس

که م که م، وه دهر کهوت نیرگز چاو مهس

گول سوڤهن بوڤي خوڤي به لاو كرده وه
سه ختيي زستاني له بيربرده وه
له لانزاران چنور كه وتهدر
به لاو بو، بيئي شه بوڤو وه كه مهر
به رها، وه كه چين زلفي نازاران
خاووپه ريشان له روڤي مه غاران
دهشت و دهر، سه وزو كوڤسار دلگيره
چريكي مه له ويقيهي نه چيره
شاخه ي شتاوه له لانزاران
هاژه ي به فراوه له پاي كوڤساران
قايبه ي كه وه له سه ركلوان
قه تاره گوله له پاي گولوان
برقه ي تاف له دور، وه كه نوقره ي بي گهرد
ته ماشاي ده واي دلي پر له دهرد
شنوي به ربه يان، كاوو نازاران
بين خوش، وه كه نه فس نازك نازاران
گولالان له ناو باخ و چه مهن دا
خيزيان له پاي سه رووسه مهن دا
نه مامان خه لات «نه وروژ» يان پوشي
سه وزه و گول باده ي به هاريان نوشي
وه نه وشه شين بو له ناو باخان دا
شه تاو په خشان بو به روڤي زاخان دا
لاره و له نجه ي گول له پاي ئيلاخان
به سوژه ي شه مال به رزه ده ماخان

دهرمانی دهردی دهرده دارانه
فینکی دلّی دلّ ئەو گارانە
ئیتیر وادهی سهیردۆس و دلّداره
مهزرا دلّنشین گولشن بیّ خاره
بولبول چاوه روآن دیداری دلّبهر
سهرله ئیواره ههرتاکه سههر
به نهغمه‌ی خه‌مگین نه‌وای جیایی
په‌ژاره‌ی دوری و رازی ته‌نیایی
ئه‌نالیّ به‌ سوژده‌رون پر له چلّ
داخۆم که‌ی شادبۆی به‌رووی جوانی گولّ
گیانی پاسه‌وان ده‌وری گولّزاره
بو دینی دلّبهر له ئیتظاره
ئیمجا به‌ربه‌یان گولّ خووی ته‌یار کرد
دیواخی سه‌وزی له‌رووی خوی لابرد
بلبلّ له‌ بووی خووش هه‌ناسه‌ی دلّدار
ده‌رده‌م بیّ هوش بوله «حجله»ی گولّزار
وه‌ته‌ن! توّ نه‌و گولّ من بولبولی توّم
من عاشقی زار دلّ پر چلی توّم
شهرته‌ وه‌ ک بولبول بوّت به‌وه‌فایم
بوّت شیّت وشه‌یدا ته‌ن به‌ جه‌فایم
کورده‌ گیان! ئەوا زستان ته‌واوبو
که‌ژو کیو به‌هه‌ور به‌هار سی‌راوبو
بوچی واماتی؟ بیّ هوشی به‌سه!
بروانیشتمان پارچه‌ی ئەطله‌سه

هه مو شاخ و داخ مه زرای کوردستان
سه ر تا سه رشین و سه وزو گولستان
شاخه جوانه کان رازیانه وه
گولان له گولزار خیزیانه وه
وادهی سهیرانی ههردو کوّساره
کاتی ته ماشای سهوزهی به هاره
خه مگینی به سه په شیوی تاکه ی
ساتی دل خوش به کورده ده ساده ی!
به سهیری گولا له کاتی به هار
به سوژی نه غمه ی بلبل له گولزار
سه ختی سهردی دهی فه راموشت بی
باده ی به هاری یا خودا نوشت بی
یا خودا نیشتمان هه ر به هارت بی
هه زاری وه ک من گیان نشارت بی

چیرۆکی مام ریوی

خوینده واره به ریزه کان! هه روه ها که زورتری برا کورده رو نا ک بیرونه ته وه ویسته کانمان
ئا گایان لی یه ریشه و بناغهی وێژه وزانیاری هه ر که لی له سه ره تا وه چیرۆک و نه فسانه که لیکن
که زانایان و وێژه وانانی نه و که له به هیژی مرخی جوان و زانینی خوین ته و چیرۆکانه یان
به ته شکلی به لا ووه و نرا و نویسه و کو کرد وه ته، وه له ئا کامدابوه ته هو ی پاراستنی بنچینه و
قانونی ره که زایه تی و مانه وهی نه و که لانه.

جا که وایه له سه ره هه ر کوردیکی خوین خاوین پیویسته به گویره ی لی هاتنی خو ی نه و
چیرۆک جوانانه که له با پیره کانمانه وه ده م به ده م هاتونه ته خوار وه هه ریه کیکیان هه زاران په ندو
ئاموژگاری به نرخه تی دایه، کو یان بکه نه وه، تارو له کانی گهل ونه ته وه که مان که لکیان

لی وەرگرن وه له ژیانان دابیته هوی وریابو نه وه یان وئاگایی یان.
 یه کی له وچیر وکانه چیرۆکی «ریوی و په پو سلیمان» یه که به مندالی بو یان گیراومه ته وه
 نه وامنیش به پیی توانایی خوم هوناومه ته وه، وه پیشکش به هه مو کوردیکی خوین خاوین و
 نیشتمان ویست و دلسوزی گهل و کومه لی ته که م.

مام ریوی زوری برسی یه و بو خوارده مه نی نه سوربته وه؛

روژی له روژان ریوی ییکی پرفیل بو خوارده مه نی که وته گه شت و گیل
 نه سورایه وه نه م دۆل و نه ودۆل نه ی دا به پاوه بیاوان و چۆل
 هه واری نه ما خووی نه کاپی دا کوز گه یی نه بو سوپ نه خواتیی دا
 نه هاوانه یی نه کونه کونی نه کوتی پیسه نه خیگه روئی
 نیپشه و په لای مریشک و سوته نه کوته پارچه ی بیژنگه کونه
 نه تورخاندانی رزیوو بی که لک نه پاروه نانی له پاشماوه ی خه لک
 نه سه لکی دۆینه نه دانه که شکی نه چه که کلاشی نه هه نگله مه شکی
 نه سیرمی رزیو نه ژیره که وشی نه قوشقنی کون له دهوری حه وشی
 هیچی دهس نه کهوت زور به دامای به زکی برسی و به دل تورای
 هاواری نه کرد نه ی دابه سه ردا ویل ویل نه گه را به ده شت و ده ردا
 کاتی مام ریوی ریی چولی نه بری بالدار له ترسا هه مو هه ل نه فری
 هه ر چه نده گه را هیچی دهس نه کهوت هه روه ها ده ردی برسیه تی نه سه روت
 نه نجا که وته ریی خووی به ته نیایی بو مریشک خواردن دهوری ئاوییی
 ماوه یی ریی کرد به زگی برسی له به رخویه وه له خووی نه پرسی:
 داخوم سه گ له ناودالان که وتبن؟ مریشک له کولین هه مو خه وتبن
 خاوه ن مال چاوی باش چویته خه و مریشکی قه له و بر فینم نه مشه و؟!
 به را کران و لوقه و ته قله ده و گه یشته نزیکی دی یی نیوه شه و
 برسیه تی زوری زور بو هینابو ئاوه زو هوشی له دهس سه ن را بو
 ناگا واقه یی له ده می ده رچو سه گهل ئاوییی گشت گوی یان لی بو

هه لمه تيان بو بردهه مو به چهپ چهپ گه ماره يان دا له راس و له چهپ
 بو به سمرو به قوله وهه را «قلینچکەي کەری تیدائە بچرا»
 تهوئەي وت «بۆره» هادهري نه کەي! ته مئەي وت «بازە» ته کان دە، سادهي!
 ريوئەي تهوئەي دی کهوته باز بردن به دل دەسي کرد به کوفر کردن
 نهجا له حەيبەت خوئ کرد به «تول بر» له چنگيان دەرچو به گوچر گوچر
 پاش ئەوه له دئ به شهپ کرايه دەر دوباره ريگای کيوئ گرتە بهر
 له ترسي گيانا ته کانی ئەدا ره پهي دلي وه ک دەهول ئەي کوتا
 چوله بن بهردئ خوئ دابه عەردا له تاوي زگي ئەي دابه سەردا
 تهوشه وه به صەد دەر د روژي کرده وه له بهر برسبه تبي خه وه نهي برده وه
 بو تاله ره شبي و بو داماوي خوئ بو ئاورو چون و بو به دناوي خوئ
 بو رسوا بونی لای سه گ و بالدار بو ئيتوار چونی له لادئي و له شار
 ئەي نالاندله داخ به دريژهي شه و گار هەر پيچي ته خوارد وه ک پيچيانی مارا
 پاش ئاهونا له و زاري بي سامان وتي: هيچ دەر دئ نييه بي دەرمان
 باش وايه ريگای زه هادهت بگرم به فەن ريو ازي عبادەت بگرم
 ته و کاته ريگای حەج ئە گرمه پيش تا هيچ بالدارئ ليم نه کا ئەنديش
 ته پلي به دناويم ئيترلي نادري له پشتە سه روغە يه تم ناکري
 هه ميشه ناوم به چاکه ته بري سه گيش بم بينئ به ريزم بو ئە گري
 بالداره هه مو دين بو دة سماچ کردن بو دو عاي خه ير و «مفەرە ک» بردن
 به فيل و که له ک گشتيان که ره ته کهم ترسي خو م له دل ئەوان دەر ئە کهم
 نه نجابه که يفي خو م ئە بو يرم هه رمه لي چاخ بي هه لي ئە بژيرم
 مام ريوئ هه ستاخوئ کرد به حاجي به لام ئەش ترسا له تول و تاجبي
 ميژه ري خرتي نايه ته و قی سەر ريشي هيشته وه و عاباي کرد بهر
 دەس به ته سبيح و قول به عه باوه ئە گه راو ده شتي ئەدا به پاوه

به ته کبیر وتن به له به بیک کردن
 به له قان له قان به سهر ته کاندن
 نه چو به ریوه به لاره وله نجه
 په پو سلیمانی ریوی دی له دور
 وتی وادیاره پیاو یکی چاک بی
 ئازاری نه بی بوچینی بالدار
 هاته پیشه وه لئی کرد سلاوه
 وتی مامه گیان ئوغرت خهیره!
 مام ریوی وتی رۆله ریبارم
 ریگایی دورو دریژم له بهره
 نه مه وی له حج ده سکهم به زاری
 په شیمان بسم له کرده ی پوچم
 «په پوسلیمانه» له ریوی فیلزان
 منیش وه کو تو حجم له سهره
 مام ریوی وتی: باشه به چاوان
 نه نجاری گیان به جوت گرت بهر
 شه له بیخ داری هه ردوبوی که وتن
 مام ریوی به درۆ، وراوهی نه کرد
 یه پولای وابو مامه بی حاله
 به لام مام ریوی خه ونه ی برده وه
 نه وشه وه نه وزی نه چووه چاوانیی
 به یانی که خور له که له اته دهر
 نه ورۆزهش رییان گرت تائیواره
 چونه پیشه وه بولای ئاوییی
 سهری نه کوتایه گشت کون و قوژبن
 بهم شان و بهوشان به ریش جواندن
 سیواک له بهرشال سول له سهر په نجه
 سهر تاپای بالای نه دره وشاله نور
 بی فیل و که له ک که لیک دپاک بی
 وابزانم تازه بوته ته توبه کار
 مام ریوی یه واش وه لامی داوه
 مه به ست چی یه له م گهشت و سهره؟
 خزمهت گوزاری چینی بالدارم!
 ماوه بی زوره حجم له سهره
 پیاریمه وه له دهرگای باری
 به لکه به به خشی تاوان و سوچم
 نه وه ی بیست وتی ده خیل مامه گیان!
 من بو هاوده نگیت له گه ل خوت بهره
 بو هاوری یی تو ئاماده م به گیان
 به هر جور بو نه و رۆزیان داسهر
 پاش نویژی شیوان پیکه وه خه وتن
 یه واشی ده سی بو په پو نه برد
 هی ماندو بونه نه و گرو گاله
 هر نه تلا یه وه به ده م دهرده
 له ژیرۆ هه ربو په پوی نه پروانی
 په پوومام ریوی رییان گرت بهر
 نه روانن دی یی له دور دیاره
 که له شیریکیان دی به ته نیایی

كه له باب راي كرد هاته سه رايان
 پرسى: مامه گيان ئوغرت خه يره!
 «مام رىوى وتى: رۆله! ريبوارم»
 «ريگايى دورو دريژم له بهره»
 كه له شير دهسى پيچاله چاكي
 وتى: مامه گيان من خاكه سارم
 نهجا له پيشگات من هيوام وايه
 مامه تورهبو: ئهم قسه چى يه!
 بهلام كه له باب دلى بردبو
 نهجامام رىوى بو شوينه گمكى
 ئيمه داموين بو پياوى بانگ ويژ
 تانويژه كانمان نه كه ونه قهزا
 نهين: كه له باب زانايى خاسه
 بونى كه له شير بو هاورى يى مان
 په پوسلئمانه وتى: زور چاكه
 نهجا هه رسيان دهشتيان گرت بهر
 ئه وشه وهش نوستن هه تابه ياني
 مام رىوى فيل زان ديسان كه وته پيش
 ناگا «كهو» ي جوان هاته سهر رييان
 «وتى مامه گيان ئوغرت خه يره!
 «مام رىويى وتى رۆله! ريبوارم»
 «ريگايى دورو دريژم له بهره»
 كهو وتى: دخيل سه د ئامان

سهلامى گهرم و گورى كرد لى يان
 مه بهستت چى يه له م گهشت و سه يره؟
 خزمهت گوزارى چيني بالدارم»
 ماوه يى زوره حه جم له سه ره»
 لى پارايه وه و خوى خسته خاكي
 ئه رمنيش بهى سوپاس گوزارم
 تكمام وه رگري نه لى گه دايه
 له لاي من گه داو ده و له مه ندييه
 پيرى خواردنى ده يريى كردبو
 وتى: به په پو به يه واشه كى:
 بانگمان بو بدا له وه ختى نويز
 يه زدان له ئيمه نه بى نارهزا
 پياويكى وريا وشه و روژناسه
 پيوسته ئه رنه ئه بين په شيمان
 منيش ئه ي ناسم گه لى چالاكه
 ريگايان برى وروژيان دايه سهر
 كاتى خور له كهل سهرى ده رهاني
 وهخت بو ناوزكى بپرى له به رئيش
 ماندو نه بونى وت: به هه رسيان
 مه بهستت چى يه له م گهشت و سه يره؟
 خزمهت گوزارى چيني بالدارم»
 ماوه يى زوره حه جم له سه ره»
 منيش له گه ل خوت به ره مامه گيان

مام ریوی وتی: په پو! وادیاره
 نهر دزو جهرده له دورو دیار
 نهر که لکی نه بی نازاری نییه
 په پو سلیمان و تی: زور چاکه
 له م وتانابون ناگ قالاوی
 وتی: مامه گیان: توغرت خهیره!
 مام ریوی وتی: رو له! ریوارم
 ریگایی دورو دریژم له بهره
 قالاوئه وهی بیست په لاماری برد
 وتی: مامه گیان ده سم به دامان!
 بهرگی نو که ریت به تن نه پو شم
 مام ریوی وتی: په پو! وادیاره!
 بوچیش کردن و ناوداری ناوری
 په پو سلیمان و تی زور چاکه
 به لام هاوریمان نیتر بابه س بی
 ریشهی دوستی مان ده ربیئی له بن
 مام ریوی چاکه دایه که مری
 نه نجا پیکه وه رییان گرتی پیش
 مامه له برساهه رله تری نه برد
 نه وشه وهش مامه روژی کرده وهی
 مامه به یانی چو بولای په پو
 نهوبی ناوه زهی نه وتوله بابه
 تیمان و دینی له لا نه ماوه
 به ده ستوری شهرع خوینی حه لاله
 «که و» بو هاوری بی گه لی هوشیاره
 چیره چیره نه کاو نه مان کا بیدار
 نیتر نازانم بیرورات چی په
 که ویش نه ناسم مه لی دلپاکه
 له لاوه هات و کردی سلاوی
 مه به ست چی به له م گه شت و سهیره؟
 خزمهت گوزاری چینی بالدارم
 ماوه بی زوره حه جم له سهره
 چاکه مام ریوی گرت و ماچی کرد
 منیش له گه ل خوت به ره، وه ک نه وان
 بو حه سانه وهت به دل نه کوشم
 قالاو نو که ری ته واوتیاره
 راستی بردنی کاریکه به چی
 قالاو مه لکی ده س و چاوپاکه!
 نه کتوشمان به توش مه لی ناکه س بی
 له ناوی یه کتر بمان کا دوژمن
 نه وانچ هر چوار که وتنه پشت سهری
 به خوشی و شادی بی ترس و نه ندیش!
 له دللی خویدا فهنی جوړ نه کرد
 له بهر برسیه تی خه و نهی برده وه
 وتی: سبه نی گویت له بانگ نه بو؟!
 بانگ ویزه که مان: نه و که ل بابه
 بانگی به یانی نیوه شه وداوه
 نیتر نزیکی بو من به تاله

مه لعو نیکی وACHE قی ئیعدامه
 په پو سلیمان و تی مامه گیان!
 تو چاک ئە زانیی حوکمی ئە وچی به
 ریوی بانگ و یژی بانگ کرده شوینی
 هه لمه تی سهختی بو که له باب برد
 پاش ئە وه خواردی ده می لسته وه
 چه ند قوناغی تر ریگیان بری
 به ناوچاو گرژی و به عه سه بانی
 به راستی دلم له « کهو » ئیشاوه
 چونکه دلته رو به عیشه و نازه
 دایم به رده و به رد ئاواز ئە خوینی
 تو خو ت ئە زانی پیاویکم زاهد
 بی ریا و درو دپاک و صادق
 له لایئ تریش که و دوژمن داره
 ئە ترسم ناگا بزنانن پیمان
 ئیعدام کردنی فاسقی وه ها
 په پو سلیمان و تی من رازیم
 مام ریوی که وی بانگ کرد بو شوینی
 به قه پی ملی ئە ویچی شکاند

مام ریوی ...

پاش چه ندر وژی تر ریگیان ته ی کرد
 و تی بوشتی دلم زور ته نگه
 قالو مه لکی زور چاچو لبازه
 به دته شک و نه گبه ت شوم و روره شه

مامه ته شریفی بولای په پو برد
 ئە مه وی بیلیم زمانم له نگه
 دزو ناپاک و ناخوش ئاوازه
 له ئیمان دورو له دین بی به شه

ئەبێ بکوژری خوینی هەدەرە
 پاش ئەوە رییوی قالاویشی خوارد
 روژی له روژان زوری برسی بو
 وتی ئەم تانجه کی به توی داوه؟
 وتی: باپیرم لەلای «سلیمان»
 شاتری بوو له ناوی وەلات
 مام رییوی وتی: نەخه یروانییه
 ئەگەر راس ئیژی؟ قسەت بەجی یه
 چونکه من پیاوی شەریعت رهوم
 چون ئەبێ هاو دەم پیاویکی دزیم
 پەپو وردۆ بو زانیی کەریوی
 ئەنجا کەوتە ری بو شوینی شاهد
 چاوی خست ناگا دو تولی چه تون
 پەپو بانگی کرد شاهد واهاتن
 رییوی روانی زور بە سەلیقه
 وتی قەبولە زەحمت نە کیشن
 پەپو وتی: نە بائینه حوزور
 رییوی له ترسا پیچیکی بو کرد
 جەزای کردەوی خوی پیان نواند
 پەردە ی فەن وفیل هەر ئەبێ بدری
 راستیی بگره پیش تا بەرزبی پایەت

چونکه رورەشی روژی مەرحشەرە
 بەزکی تیرۆ ماوہیی رای بوارد
 سەری بەرزو کرد پرسی لە پەپو
 من وام بیستووہ ئەلین درزاوہ!
 نوکەری کردوہ بەدل و بە گیان
 ئەویش ئەم تانجه ی کردوہ تە خەلات
 بو درۆ وراسیی تو بووہ بەلگەت چییە
 بیئە بزانیم شاھدیت کی یه
 بەشەو نوژی ئە کەم تاروژ ناخەوم
 لە درە گای باری شەرمەندەو کزیم؟!
 ئە یەو ی بی کا بەلوقمە شیوی
 بی هیئە بولای مام رییوی زاھیدی
 لە سەردا بە تاوھەردو بە رو بون
 گەلی موخلیسی بەژن و بالان!
 دو تول لە سەردادین وە ک تریشقە
 ئیتر بانەیین پیان ئە ییشن
 چون دوروست نییە شەھادەت لە دور
 بەلام تولە کان هەلمە تیان بو برد
 دایا بە عەرزاکولکیان وە شاندا
 بەفیل نان خواردن ئاخەر هەر ئەبێ
 قەت نە بریتەوہ سودو سەرما یەت

۱- روژنامە ی کوردستان: چاپی تاران پەره ی ۹ تا ۱۳ - چوارشەمە ۹ ی خاکە لێوہ (نوسان) ۲۵۷۳ و
 ۱۳۴۰/۱/۹ ی هەتاوی و ۱۱ ی شەوالی ۱۳۸۰ ی مانگی و ۲۹ ی مارس ۱۹۶۱ ی زاینی (شەپۆل).

ئەمەش ئافەرىن نامەى دوكتور محەمەد سەدىق موفتى زادە

بۆ دەنگ خوشى بەناو بانگ حەسەن زىرەك^۱

ھونەر بە شىكى خودا داوھ زۆرتى بە ھەول و تىكۆشان نىيە ھونەر بارە يىكە بە ھەمو
كەسى نادى ھونەر بە خويىنە وارىي نىيە ھونەر تىشكىكى بە تىنە كە لە جىھانى پەنامە كىيە ھە
پىر شىكى خوى بەر ئەداتە ھە لە ناكاو ئە كە وىتە سەردىك ئەود لە روناك ئە كاتە ھە بەي ئە ھە
خاوەن دل ئاگاي لە خويى بيى. يە كى لە و كە سانە كە بە بارەى ھونەرى پەنامە كىي رازا ھە تە ھە
كاك «حەسەن زىرەك» كە بەي ئە ھەى بخويىنە ھونەرىكى تەردەس و بەستە دانەرىكى
چالاك و نوكتە و ئىزىكى قورس و قولە؛ ئە ھونەر مەندە ھەروەھا كە شىوہ و چارە نوسى
زۆر بەى ھونەر مەندان ئەي و ابى لە ئىيانى خوى دا ناكامى و چە و سانە ھەى زۆرى ديە، تالى و
سوئىرى رۆزگارى گەلى چىشتوہ؛ لە گەل ئە ھەموە سەختى و تەنگ و چە لە مەش دا كە بە سەرىا
ھاتوہ ھونەرە بە نرخی كەى خوى لە ھەر كات و رۆزىك دا كە ھەلى بۆ كە وتى بۆ خزمەت بە گەل
و نىشمانى بە كارى ھىناوہ. و دەرخستنى ھونەرە كەى بۆ بە تىن كەردنە ھەى پاىە و بناغەى
موسىقاي كوردى بە ئەركىكى گەورەى سەرشانى خوى زانىوہ.

بە داخوہ! سەرلى شىواويى و پەشىواويى گەلە كە مان بوو تە ھوى شەرزەيى و لى
قەوموويى ئە ھونەر مەندانە مان كە دەستى ستمى رۆزگار لە خويىدن و رىگا و رەوشتى
زانبارى بي بە شىي كەردون؛ و ئە ھونەرە بە نرخی يان وە كو گە ھەرىكى نە ناسراو و نە تاشراو و
رىك و پىك نە كراو ماوہ تە ھە؛ ئە گەر وىنە كانى كاك «زىرەك» لە رىگاي خويىنە وارى و
زانبارى يە ھە پەروەردە بكرايان بي گومان لە كۆر و كۆمەلى كوردە وارىي دا بلىمە تىكى بيويىنە و

۱ - نوسىنى ئەم ئافەرىن نامە، نىشانەى ئەو ھەى كە زاناي ناودار بەر بىز دوكتور موفتى زادە سەبارەت بە ھونەر و ھەرانى
كورد دىسوز بوو باش ئەي زانى كە خوالىخوش بو حەسەن زىرەك بە دەنگە خوشەى كە خوا پىدا بو، چلون خزمەتى بە
زمان و فەرىنگ و ھونەرى كوردى كەردو بوو ھوى ئەو ھە زمانە كە مان باشتى يەك بگىرى و لە ھەل و مەر جەدا زۆر
كەس بە ھوى گورانيە كانى حەسەن زىرەك فىرى واژەى جوان و رەسەنى كوردى بون و كوردى يە خومالىە كە يان
ھاتە ھە بىرو كە وتە بىر كەردنە ھە بۆ بۆزانە ھەى زمان و ئەدەب و كە لە پورو ساز و ئازادى رەسەنى كوردى، بە راستى ئەم
ئافەرىنەى دوكتور لە جىگاي خويىدا زۆر بە نرخی، خواھەر دو كيان لە گەل ئە نىياو ئە وليا و پىاو كاندا حەشەركات
(شە پۆل).

هونه رمه ندیکی پایه به ززی جیهانیی ئه بون که گه لی کورد له ئیستا چاکتری شانازی یان پیوه بکات.

کاک «زیره ک» به بی که سب و کوشتت چند هونه ری تیدا کو بوتوه که که مترله کهسانی خوینه واریش دا ئه و هونه رانه کو ئه بنه وه: هونه ری به سته دانه ری، ده نگک خوشیی، قسه زانیی.

کاک «زیره ک» ههروه ها که هونه رمه ندیکی پایه به ززی کورده، زور قسه خوش و خوین گهرم و دهس و دل بازه، وه له دوستایه تی دا راست و دورسته؛ وه گه لی نیشتمان ویست و ره گه ز پهروه ره.

کاک «زیره ک» تائیستا نزیکه ی هه زار گورانیی و به سته ی له رادیوی کوردی «عیراق» و «ئیزان» داتومار کرد وه؛ زور تری به زمه کان و هونه رانه کانی ئه و گورانی یانه، خوئی دای ناوه. ده نگکی کاک زیره ک بو خوی ده زگاییکی ئور کیستری کوردی یه چونکه له هه رچریکه ییکدا چه ند جوور ئاوازی موسیقا هه ست ئه کری؛ ئه و ده نگه به سوژه له گه ل به زمه دل رفین و هونه رانه ته رو تازه کانی، یه کی گر توه و بو وه ته هوئی ئه وه که هیچ کوردی خوین پاک نییه، کاک «زیره ک» نه ناسی؛ و به گورانی یه کانی گوی نه دا پوه له کانگه ی دل وه به ریزی نه گری... «کاک هه سه ن زیره ک» بو ئه وه که چلو نا به تیی ژییانی خوئی به هه مو کوردیکی نیشتمان ویست و هونه ر پهروه ر بنا سینی کورته یی له رابوردوی ژینی تالی خوئی هونا وه ته وه که به راستیی هونه راونیکی وه ها جووان له هونه رمه ندیکی نه خوینه وار. گه لی جیگای سه رسوپرمانه. هیوا یه ئه وه هونه مه نده به نرخه له پیناوی خزمه ت به گه ل و نیشتمان دا پیرو زبن وه له سیبه ری به خته وه ری و کامه رانیی گه له که ماندا به سه سینه وه:

«زیره ک»! زورت کرد خزمه تی هونه ر	ژینت له پینا و هونه ر برده سه ر
باوه کو له ژین نه حه سایه وه	په ژاره ت زوردی، زور چه و سایه وه
روژگار ت ساتی به بی غه م نه بو	به لام له هونه ر هیچت که م نه بو

ئه مه ییش هه ندی، به سه رهاتی هه سه ن زیره ک، ئه وه هونه ر وه ره نا وداره، ده نگک خوشه، به شیعه رو به قسه ی خوئی که خوئی، به شیعه له بابته ژییانی خو به وه، رای گه یانده وه:

خه لکی بو کانم کوردی خوین پاکم
ناوم حه سه نه باو کم «عبدالله»
دهستی قودرهت بو بایم کوچکی کرد
بهو جوړه مالی ئیمه ی به قور گرت
خوشک و برامی وادهر به دهه ر کرد
بناغه ی مالی له بن دهر هینا
برام «حسین»ه و خاتو «آمین» دایکم
خوشکم سارایه کاک مینه کاکم
دایکم میردی کرد زور به دهست و برد
بزنی ده فروشت، دهی گوت مانگا مرد
خه لکی بو کانی لیمان خه بهر کرد
سه بارهت به میرد گشتمانی دهر کرد

هه شت نو سآله بوم به عه مه له
له م دی بو ئه ودی له م شار بو ئه و شار
له کار کردنا زور ئه مکرد په له
له بهر بی که سی که و تمه ئه و هه له

تا یازده سآله ئاوا کارم کرد
براکه م گه و ره بو کچیکی رفاند
تار بوم هه لآتم روم کرده سه قز
مه لآچ مه لآ؟! به توانج و بوختان
مانگی شه ش تمه ن من بیگارم کرد
ئه منیشی تار کرد، هه ردی و شارم کرد
بومه چاو ساغی مه لایی حافز
له جیاتی ئامانج کردیشمی به دز

له (۱۲) سآله بوم به قاهه چی
حق ۱۳ شایی، روژ تا ئیواری
ئیتیر له کویر و من له و ناوهم چی؟
ئیدی له و ریسو و من له و داوهم چی؟

حسن زیرک

دهنگ خوش و هونه و هری به ریز حه سن زیره ک له بابهت موسیقاوه ئاواده لئی:

چهن دیزیک له سه رته کرینی هونته روه موسیقا ده دوین

موسیقا! خوشی روچی به شهری
 ئورکیستیر! مردم له سه ر قه بره کهم
 موسیقا! شه رته هاوارزم تو بی
 موسیقا! هر تو ی روح و گیانی من
 موسیقا و به سته و نه غمه و گورانی
 لاده بن غمه و ده بن دل تهنگی
 ئه م ما داد له ده س دهنگی «گزنفون»
 ئه وه ل «ویسرافون» دوهه میش «ئه رگ»
 ئه وه لیان «سنج» ه دوهه میان «بانجو»
 «هارمونیک» وهختی ئه گریته دهستی
 زه مانئ گهردی صه دای «ساکسیفون»
 نه وای «قه رنه ی» بانگ ده کا «ته نبور»
 «ته نبور» نه جیبه سه دای زور گهرمه
 «دوتار» و «کیتار» شاگردی سی تار
 ئافه رین «سه نتور» دهنگت چهن خوشه
 دهنگی «ماندولین» گرمه ی «ترومپیت»
 وهختی ده بیستری دهنگی «کرترباس»
 دهنگی «دمبه ک» و صه دای «دوزه له»
 دهنگی «دهف» چاکه بو ده رویشه کان
 «ده هول» و «زورنا» خوشه سه حری
 یا له بو سواره و له بو شه ره که ل

صاحبی دهست و په نه جی گه وری
 بیته دهنگی نه وات بو هونه ره کهم
 پاشی مرد نیش ده مسازم تو بی
 موسیقا! خوشی بو ژیانی من
 مردو بانگ ده کا له قه برستانی
 هه رکه س به نه وعی ده بیستی دهنگی
 به شیده ت ده دا جوابی به «باسون»
 پیانو نه جات ده دا له غمه و له مه رگ
 پیانو رزگار ده کهن له شین و رو رو
 ئینسان ئه خاته عالمی مهستی
 له دهنگی ده پسی په رده ی «میکروفون»
 په رده ی گوئی ده دری له نزیک و دور
 دهنگی مه حزونه په رده ی له به رمه
 دهنگیان هیند خوشه له دل ده بن بار
 صاحب هونه ران ده که ی بی هوشه
 ده تخانه خه یال سواریی ئه سپی کویت
 دهنگی لیوه دی به هه زار ته ماس
 ده تخانه شایی و هه را و هه له ه له
 بو صوفی و مرید بو قور کیسه کان
 سه ر له سه ر رین بتاخاته به ری
 ئینسانی به ذوهق ده خاته گونگه ل

له خه وهه له دستن ياران خه رامان
 ئه ماما «كمانچه» ده كا فيكه فيكه
 ئه ماما داد له دهس دهنگي «باله بان»
 «شمشال» تايه تي دهستي شوانه
 سه داي «فلوت» دي چهنده به لهنگي
 «زه رب» و «دايره» گهر دينه سامان
 «چهنگ» موسيقيكه چهندين قهرن پيش
 ئه ماما داد له دهس «جاسي» فه رهنگي
 «وييه لۆن سل» ده دا سه داي دل تهنگي
 «پيانو» شاي هونه ر و موسيقي داره
 «عود» گهر بانگ ده كا ئه ري هوي «قانون»
 «ئاكوردئون» سه داي له چهندين نه زمه
 ئه مانه هه ركام به سوژ سازي
 موسيقي كوردي ئه رازيننه وه
 ده چنه هه له په ركی به هه له وه داوان
 دلی جوان و پيیر دیته جيکه جيکه
 شوان دینیته ره قص له دهشت و له بان
 موسيقي كوردان نه غمه ی كوستانه
 بانگ ده كا برام! «دائره زهنگي»!
 به بي ئيختيار ده مكه ی سه رگه ردان
 وه ختی لی دهری دل ده كاته كیش
 گهر هونه ر مهندي ده يگرپته چهنگي
 بروانه سيمي بيسته دهنگي
 خوشتر له كول شت «ويلون» و «تاره»
 سيمي ده له رزی دل ده كا زه بون
 «جونبش» كاسه ی زيو چه ند جه زمه
 بو ت ده كهن به دل رازو نيازى
 ريشه ی دل به جوش ده له ر زيننه وه

□ □ □

هونه روه ري ناوداره: قاله مه ره

قاله مه ره يا (قادر عبدالله) شمشال ژه نيكي ناوداره، نه واري شمشالي قاله مه ره له
 زوربه ي ماله كورده كاندا هه به و زور دلگير و خوشه به لاي منه وه ئاههنگه شمشاله كاني قاله
 مه ره له ره سه ن ترين ئاههنگي كوردي يه كه له كه و ناراهه به مجوره بو نه ته وه ي كورد پاريز
 راهه و قاله مه ره ش به جواني ئه م هونه ره ده زاني. قاله مه ره له ئاوايي كوليجه ي سه ر به مه هاباد له
 حودودي سالي ۱۲۰۷ ي هه تاوي له دايك بووه، ناوي باوكي قاله مه ره (محهمه ده) قاله مه ره
 هه ره به مندالي خوي به شمشال ليدان گرتووه و فيري ئه وه هونه ر بووه و هه ر كه س له و ئاههنگانه

شاره‌زا پوووه خوی داوه‌تیی، تافییری بووه، تابؤته ئەم هونەر وەرە بەراستیه، که زۆر ناوی ده‌ر کردوه، وه ک ئەوه مام ره‌حمان عه‌بدو‌للازاده مامی قاله مه‌ره و مام برامی مامی قاله مه‌ره که ئەوانیش هه‌ر له کولێجه دانیشتون شمشال ژهن و ده‌نگ خوش بون و کاریان کردؤته سه‌ر قاله مه‌ره‌ی برازایان و ئەمیش جوان فییری ئەم هونەر بووه. قاله مه‌ره بو رادیو کرماشان، مه‌ریوان، سه‌نه‌قه‌سری شیرین، گورگان، ئیسفه‌هان، یه‌زد و رادیو بافه‌ق بانگ کراوه و ده‌نگ و شمشالی خراوه‌ته سه‌ر شریته و نه‌وار. هیندی‌ک له و ئاهه‌نگانه‌ی که ئەم هونەر مه‌نده به شمشال لیی داون و له سه‌ر شریته زه‌فت کراون ئەمه ناوکانیانه:

کا که مه‌م و خاتوزین فولکلور.

گه‌لو - فولکلور.

ئایشه‌گول - فولکلور، مه‌قامی "سیوه" ی خوشخوان.

پیره‌هه‌لو - مه‌قامی کاوه‌یس ئاغا.

قه‌لای دمدم - فولکلور، به‌یت.

رمبازین، هه‌وای بوک گواسته‌وه - فولکلور.

هه‌وای چوبی - فولکلور.

ته‌یری گه‌رمین - فولکلور.

هه‌واری ترکانه - فولکلور، به‌یت.

هه‌وای حه‌یران - فولکلور.

خانباچی - فولکلور.

